

ת"פ 30920/05/20 - מדינת ישראל נגד עלי אבו דאהוק (עציר) תושבי איו"ש, מאגד אבו דאהוק (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 30920-05-20 מדינת ישראל נ' אבו דאהוק (עציר) ואח' 22 דצמבר 2020

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

עלי אבו דאהוק (עציר) תושבי איו"ש
מאגד אבו דאהוק (עציר) תושבי איו"ש

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד נחמה כשר

מטעם הנאשם 1 - ויעוד חזותי וע"י עו"ד יוסף שלבי

מטעם הנאשם 2 - ויעוד חזותי וע"י עו"ד אבו אחמד מוסטפא

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית באישום הראשון בביצוע עבירות כניסה לישראל שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן "חוק הכניסה לישראל") + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן "חוק העונשין"), קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, גניבת כלי חקלאי - עבירה לפי סעיף 384א' (א)(2) לחוק העונשין (2 עבירות), פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה - עבירה לפי סעיף 407(ב) + 29 (א) לחוק העונשין, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב' + 29(א) לחוק העונשין, פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413ו' רישא + 29(א) לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 + 29(א) לחוק העונשין.

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית באישום השני בביצוע עבירות כניסה לישראל שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל + סעיף 29 לחוק העונשין,

קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב' + 29(א) לחוק העונשין, פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413ו' רישא + 29(א) לחוק העונשין, החזקת כלי פריצה - עבירה לפי סעיף 409 + 29(א) לחוק העונשין, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 + 29(א) לחוק העונשין

2. מעובדות החלק כללי בכתב האישום המתוקן בשנית עולה כי הנאשמים הינם בני דודים מקרבה ראשונה ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו בשטחים. נאשם מס' 1 התגורר בכפר ענתא ונאשם מס' 2 התגורר בבית איכסא. במועדים הרלוונטיים לאישומים המפורטים להלן, לא החזיקו הנאשמים בהיתרי כניסה ושהייה כדין בישראל.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיקו הנאשמים בצוותא חדא עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") ב- 2 מכשירי פלאפון מסוג נוקיה בצבע כחול/סגול שמספריהם הינם 0552610295 (להלן: "295") ו- 0552610297 (להלן: "297") אשר הינם פלאפונים ללא בעלות רשומה.

במסגרת האישום הראשון נרשם כיבתאריך 4.5.20 בשעות הערב, שהו הנאשמים ביחד עם האחר בשטחי מדינת ישראל. סמוך לשעה 02:00 הגיעו הנאשמים והאחר לקיבוץ חפציבה כשהם רעולי פנים ועל ידיהם כפפות. הנאשמים חתכו באמצעות כלי חד את גדר הברזל ההיקפית של הקיבוץ ונכנסו לתוכו.

בהמשך לאמור, ניגשו הנאשמים והאחר למתחם המשרדים של גידולי השדה של הקיבוץ כשהם פורצים את מנעול שער הכניסה לחנייה באמצעות חיתוך השרשרת. הנאשמים והאחר פרצו את דלת הכניסה שהובילה למשרדים באמצעות כלי פריצה אשר החזיקו בידיהם כשהם חותכים את המנעול. הנאשמים פרצו את דלת המשרד, נכנסו לתוכו ופתחו את ארונית המפתחות של כלי הרכב אשר בשימוש המקום ולקחו משם מפתחות של רכב טנדר מיצובישי ל.ז. 4291631 (להלן: "הרכב") וכן מפתחות של טרקטור לנדיני ל.ז. 2239461 (להלן: "הטרקטור"). הנאשמים והאחר פרצו באמצעות כלי פריצה דלת כניסה של משרד נוסף, שברו את מנגנון נעילת הדלת ולקחו משם רתכת אלקטרונית, אשר הייתה במזוודה. דיסק אשר היה במזוודה שחורה נוספת. מברגה של בוקסות בתוך ארגז אפור וארגז כחול ובתוכו מברגות. הנאשמים ניגשו אל רכב המיצובישי אש עמד בחנייה במקום והניחו את כל כלי העבודה האמורים בארגז רכב המיצובישי.

בהמשך לאמור, ניגשו הנאשמים והאחר לחניית הטרקטורים בחוף שם חנה הטרקטור. הנאשמים שברו את מנעול ההגה, האחר עלה על הטרקטור הניע אותו ועזב את המקום כשהוא נוהג בטרקטור לעבר שטחים חקלאיים באזור נחל עין מודע שם עלה על טראסה ובעקבות כך נשבר לטרקטור ציריית ההיגוי וכן נפגע המנוע ובעקבות כך נאלץ הוא לנטוש את הטרקטור במקום ולהימלט.

באותו הזמן, ניגשו הנאשמים לרכב המיצובישי פתחו את נעילת הרכב באמצעות השלט אשר היה בצרור המפתחות ועזבו את המקום כשנאשם 1 נוהג ברכב. הנאשמים נסעו לעבר השטחים החקלאיים הסמוכים לעיר בית שאן שם נעצר הרכב לאחר שאזל ממנו הדלק. הנאשמים נטשו את הרכב במקום ונמלטו.

למחרת, בשעות הבוקר, קיבלה המשטרה דיווח מחברת איתורן על מקום המצאות הרכב. שוטרים אשר הגיעו למקום מצאו את הרכב בשטח החקלאי כאשר הרכוש הגנוב נמצא בתא האחורי שלו. באותו הזמן, עבר עומר דביר סמוך לעין מודע והבחין בטרקטור כשהוא תקוע בתעלה ונטוש.

שוויי הטרקטור הינו 71,400 ₪ וכן שווי הרכב הינו 118,000 ₪. שווי הנזק למשרדים הינו 6,000 ₪. שווי הנזק לטרקטור אינו ידוע למאשימה.

במסגרת האישום השני נרשם כיבתאריך 5.5.20 בין השעות 03:00 ל- 04:00 הגיעו הנאשמים והאחר ליישוב שדה תרומות. הנאשמים ניגשו לחניית ביתו של אליאור אברהם אשר החזיק בבעלותו רכב מסוג פולקסווגן פולו ל.ז. 3705360 (להלן: "הרכב"). הנאשמים והאחר פתחו את דלת הרכב והניעו אותו באמצעות המפתחות אשר היו בתוך הסוויץ'. הנאשמים והאחר נסעו עם הרכב לכיוון מחסום בזק שם המתינו שוטרים אשר חסמו את יציאת הרכב לכיוון השטחים. כאשר הגיעו הנאשמים למחסום והבחינו ברכב החוסם את דרכם החוצה לשטחים, בצעו סיבוב פרסה תוך שהם עולים על דוקרנים שנפרסו במחסום, מסיטים את רכבם שלא יתנגש ברכב משטרה נוסף אשר הגיע לחסום את נתיבם, עלו על אי תנועה ונמלטו במהירות מהמקום כשהם נוסעים בנתיב הנגדי. הנאשמים נמלטו לעבר שטח חקלאי פתוח כאשר השוטרים פותחים במרדף אחריהם. כאשר נכנסו הנאשמים והאחר לשטח, עצרו את הרכב ונמלטו ממנו תוך כדי שהם משליכים כפפות, פנס. נאשם 1 השליך פלאפון נייד, נעליים אשר היו נעולות לרגליו ונשכב על האדמה סמוך לרכב.

שוטרים אשר רדפו אחרי הנאשמים עצרו אותם סמוך לרכב כאשר על נאשם 2 נמצא בכיסו פלאפון 295. ובסמוך לנאשם 1 נמצא הפלאפון 297 וכן הנעליים אותם חלץ מרגליו. ברכב הגנוב נמצאו כלי פריצה, נעליים, מטענים לפלאפון ורכוש נוסף.

האחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, נמלט רגלית כשהוא קופץ מעל גדר ונכנס לתוך שדה מוקשים. בסריקות נרחבות עם יחידות חבלה של הצבא לא אותר האחר.

כתוצאה מנסיעת הרכב כאמור נגרם לרכב נזק רב. פנצ'ר באחד מגלגליו, טמבון הרכב נשבר וכן פלסטיקה בחלק האחורי נשברה.

3. **בדיון יום 11.11.20 הודיעו הצדדים בפתח ישיבת שמיעת הראיות הראשונה כי הגיעו להסדר הטיעון הבא :**

בעניינו של נאשם 1 סוכם כדלקמן:

הנאשם 1 יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע בכתב האישום.
עמוד 3

הצדדים מציעים לבית המשפט להטיל על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל. התביעה טוענת לעונש ראוי כולל של 46 חודשים בניכוי ימי המעצר הכוללת הפעלת המאסרים על תנאי בן 5 ו-10 חודשים. מוסכם כי שני התנאים הנ"ל חופפים זה לזה והתביעה תטען כי יצטברו לעונש שיוטל על הנאשם, והכל במסגרת טיעוניה לעונש ראוי בן 46 חודשים.

ב. מאסר על תנאי

ג. התביעה תעתור להטלת עונשים נלווים: קנס, פיצוי ופסילה וההגנה תבקש להימנע מהטלת עונשים אלו.

בעניינו של נאשם 2 סוכם כדלקמן :

הנאשם 2 יחזור בו מכפירתו, יודה וירשע בכתב האישום.

הצדדים מציעים לבית המשפט להטיל על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר על תנאי.

ג. התביעה תעתור להטלת עונשים נלווים: קנס, פיצוי ופסילה וההגנה תבקש להימנע מהטלת עונשים אלו.

4. ראיות התביעה לעונש :

מטעם התביעה העיד עד תביעה מס' 12, מר ראובן חן (להלן: "המתלונן חן").

5. טיעוני הצדדים לעונש :

טיעוני המאשימה :

ב"כ המאשימה הגישה במעמד הדיון טיעונים לעונש בכתב (ת/3) וטענה כי קיים פער של ממש **בענישה הנוגעת לשני הנאשמים**, הגישה הרשעות קודמות נאשם 1 (ת/4), הרשעות קודמות נאשם 2 (ת/5). פירוט כליאות בעניין נאשם 1 (ת/6). כתב אישום בת.פ. 61925-05-17 שלום ק"ש בעניינו של נאשם 1, (ת/7), כתבי אישום ביחס לנאשם 2, (ת/8), כתבי אישום ביחס לנאשם 1 ת.פ. 7965-12-12 (ת/9), הפנתה בטיעונים גם לדו"ח של המשרד לביטחון פנים, תמונות הרכב (ת/10), הגישה אסופת פסיקה המדברת על המתחמים בעבירות מסוג כזה.

עוד ציינה כי מבחינת המתלונן באישום השני שלא יכול להגיע עקב העובדה כי אשתו קורעת ללדת, טענה כי הרכב היה גם פרנסתו וגם כאבא לתינוק ובעל לאישה הרה קיים קושי רב כשאין הוא גר בעיר מרכזית ועליו להתנייד ממקום למקום ונכון להיום דיווח כי הרכב מושבת אך לכך אין לה ראייה והרכב הוחזר לו ונמצא בביתו.

ב"כ המאשימה מיקדה טיעוניה בהבדלים בעניינם של שני הנאשמים, בית המשפט נחשף לא פעם לכל הנזקים של העבירות נשוא כתב אישום זה ובמקרה זה הנזקים גדולים. המאשימה מבקשת לכבד את ההסדר כפי שהוצג, לאמץ את מתחם הענישה שהוצג על פי טיעוני העונש של המאשימה והעונש הראוי עליו הוסכם בגדרו של המתחם כולל הפעלת התנאים מבימ"ש השלום בק"ש שם הוטלו שני תנאים של 10 ו-5 שאותם הוסכם לצרף בחופף אחד לשני, אך לא הוסכם לגבי העונש המצטבר בהינתן העונש הראוי לו טוענת התביעה.

בטיעוני המאשימה בכתב נטען כי העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם של נאשמים תושבי שטחים שנכנסו לישראל לצורך ביצוע העבירות, העבירות חמורות ופוגעות בבטחון האישי של הציבור, מגלגלות הוצאות מיגון וביטוח על הציבור הרחב, העבירות פוגעות במגזר החקלאי פגיעה קשה.

המאשימה עותרת לקביעת מתחם בין 20 עד 48 חודשי מאסר בפועל בגין שני האישומים לצד עונשים נלווים של מאסר על תנאי משמעותי, קנס משמעותי של עשרות אלפי שקלים, פיצוי הולם ופסילת רשיון נהיגה.

המאשימה מפנה בטיעוניה לעונש לערכים הנפגעים בביצוע עבירות הרכוש החקלאיות ועבירת הכניסה לישראל שלא כדין. במסגרת מדיניות הענישה הראויה הפנתה לרע"פ 4477/10, עפ"א 163-08, ת.פ 24463-03-17 (שלום נצרת), ת.פ 8301-03-12 (שלום נצרת), רע"פ 7890/10, רע"פ 4097/16.

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען כי העבירות בוצעו בצוותא, באופן מתוכנן, בתחכום כאשר לכל שותף לעבירה יש תפקיד מוגדר.

באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה מהעבירה נטען כי הנזקים גבוהים באשר כלי הרכב החקלאיים נחוצים לעבודה, היכולת לשמור עליהם מוגבלת, הגניבות מערערות המשק החקלאי כאשר הציוד ברובו אינו מבוטח. בהקשר זה הפנתה המאשימה לרע"פ 2806/07 חיר יונס נ' מ"י.

על כך יש להוסיף הסיכון בנהיגת הנאשמים בפראות לאחר האירועים תוך סיכון עצמם ואנשים שהיו במחסום.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי לחובתו של נאשם 1 חמש (5) הרשעות קודמות במגוון רב של עבירות כנגד רכוש וכניסה לישראל שלא כדין, בהרשעתו האחרונה הוטלו עליו שני מאסרים על תנאי שהינם חבי הפעלה שלא הרתיעו הנאשם 1 (נסקרו ההרשעות הקודמות). לחובת נאשם 2 הרשעה קודמת בעבירת התפרצות לדירה אך חלקו בביצועה מזערי.

המאשימה עמדה בסיכומיה על האבחנה הברורה לגשתה בין שני הנאשמים שעה שעברם הפלילי שונה בתכלית. עוד צוין כי קנס ופיצוי שהוטלו על הנאשם 1 בתיק קודם כלל לא שולמו.

לטענת המאשימה יש מקום לסטות לחומרה ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 בשל שיקולי הרתעה, בכל טיעוניו לעונש הקודמים הפנה לבעיות הבריאות, ההגבלה בידו ורגלו וכי מכלכל 10 ילדים- נסיבות שלא מנעו ביצוע העבירות בעבר וכעת.

טיעוני ב"כ נאשם 1 לעונש :

א. מבקש להתעלם מדברי ב"כ המאשימה באשר לנזקים שנגרמו כביכול לעד תביעה ליאור אברהם עד תביעה מס' 35, ב"כ המאשימה טענה על פי מה שנאמר לה ע"י המתלונן בלי להגיש ראיה כלשהי התומכת בטיעונים ובלי שהעד יתייצב ויצג מסמכים רלוונטיים התומכים בטיעוניו. באשר לעד הנוסף שהעיד, מבוקש לא להתייחס לסכומים נשוא החשבונות שהוגשו מטעמו, אלא להתייחס לתשלומים ששולמו ע"י חב' הביטוח כפי שהצהיר, זה הנזק שנגרם לרכוש שנגנב ולא מעבר. לא הוגשה כל חו"ד מטעם שמאי למעט חו"ד אחת שלפיה שווי הנזק שנגרם כתוצאה מגניבת הטרקטור הנו 10,000 ₪ ולא מעבר.

ב. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה בעובדות כתב אישום מתוקן ובכך חסך זמן שיפוטי יקר מאוד, הוא חסך העדת מעל 35 עדי תביעה.

ג. הנאשם מביע חרטה כנה ואמיתית, לוקח אחריות על מעשיו, מתחייב לנטוש דרך של ביצוע עבירות ולחזור למותב. הנאשם נשוי ואב ל-15 ילדים, מפרנס יחיד, מצבו הכלכלי קשה מאוד. היום הוא גם סבא למספר נכדים. לנאשם נסיבות חריגות, אמו אישה חולנית מרותקת למיטה ואף מצבה החמיר לאחר מעצרו.

ד. עוד ביקש לקחת בחשבון שעל הנאשם מס' 2 יוטל בין היתר מאסר בפועל בין 22 חודשים כאשר הוא הורשע בגין אותן עבירות, אותה מסכת של נסיבות זהות ולמעשה אותו כתב אישום בגינו הורשע הנאשם 1. אין שוני בין שני הנאשמים וב"כ הנאשם 1 טוען לאחידות הענישה במקרה זה. במקרים בהם יש שוני מהותי בנסיבות ביצוע העבירות או נסיבות אישיות, יש לייתן לכך ביטוי בעונש. יש כלל ויש חריג. כאן אין שוני מבחינת העבירה ושניהם הורשעו באותן עבירות, שניהם גנבו, פרצו, קשרו קשר, נהגו. השוני היחיד בין הנאשם 1 ל-2 זה העבר הפלילי של כל אחד מהם. נכון שלנאשם 1 עבר פלילי יותר כבד מזה של נאשם 2, הרי שלנאשם 2 עבר בגין עבירות דומות. בית המשפט צריך לקחת זאת בחשבון באופן שהמאסר על תנאי יופעל במצטבר למאסר שיוטל עליו, היינו 22 חודשים, העונש שהוסכם עליו לגבי נאשם 2. ההבדל היחיד הוא עברו הפלילי והעובדה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. ב"כ המאשימה הגישה גזרי דין בעניינו של הנאשם 1 בגין עבירות קודמות וישנות כדי להצביע על חלקו של הנאשם הזה לטענתה שהיה יותר דומיננטי. ב"כ האשם 1 אינו מכיר גזרי דין אלו אך חלקו של הנאשם בתיקים אחרים

אינו יכול להשפיע על התיק היום.

ה. הרכוש שנגנב הוחזר לבעלים ואין על כך מחלוקת. באשר לפסיקה שהגישה המאשימה, אין מדובר בפסיקה רלוונטית למקרה שבפנינו.

ו. לאור האמור לעיל מוצע כי יוטל על הנאשם 1 עונש מאסר ראוי וסביר בנסיבות העניין, יש לעשות השוואה נכונה בין נאשם 1 לנאשם 2 ולהטיל עונש זהה לעונש שהוטל על הנאשם 2, תוך הפעלת המאסר העומד ותלוי נגדו במצטבר. בנוגע לעתירת המאשימה לעונשי קנס ופיצוי, מבקש לא להטיל בהתחשב במצבו.

טיעוני ב"כ נאשם 2 לעונש :

א. ב"כ נאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ נאשם 1. הנאשם 2 הודה בכתב אישום וחסך זמן שיפוטי ובית המשפט מודע לפסיקה בעניין זה שעה שהנאשם חסך שמיעת עדי תביעה רבים במספר.

ב. מדובר בבחור צעיר, עברו ישן, הרשעתו האחרונה משנת 2014. מדובר באב לשישה ילדים, אשתו עקרת בית, אחיו בן ה-40 סובל מקשיים בריאותיים וגר אתו, אביו נפטר לא מזמן, נאשם 2 מפרנס יחיד, עובד כפועל בשטחים ומשתכר שכר מינימום, השכר הממוצע במשק בשטחים הוא ₪ 1,200, מבקש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, ההסדר סביר.

ג. באשר לנזק הנטען ע"י המתלונן חן טען המתלונן כי נגרמו לרכב ולטרקטור נזקים בסכומים גבוהים מאוד, אין כל חו"ד על קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים לבין מה שארע בפועל, עובדה כי חברת הביטוח אשר לא ממחרת לשלם כספים, בדקה את הטרקטור והחליטה את שהחליטה, הפנה לת/3, השיק שמתקבל אחרי סילוק כל תביעותיו של נפגע העבירה, בית המשפט מופנה לכך כי מתוך סך של 10,000 ₪ קוזז יותר ממחציתו עבור בלאי. לאחר ביצוע העבירות צצו נזקים שאין להם כל קשר, לא סיבתי ולא אחר לעניין הגניבה. הנזקים נדחו ע"י חברת הביטוח. לעניין רכב המיצובושי בית המשפט התרשם כי תביעתו נדחתה, וכי אכן מדובר בנזק של בלאי טבעי. מתוך הנזקים מוכן ב"כ נאשם 1 לקבל עניין האיתוראן עצמו והורכב איתוראן בשווי 1,700 ₪, ברור שהוא נתלש מהרכב.

ד. מבוקש להימנע מלהטיל קנס שכן מדובר במאסר לתקופה ממושכת. באשר לפיצוי, שמורה הדרך תמיד לנפגע עבירה להגיש תביעה, ולכן מבקש שלא להטיל פיצוי.

הנאשם 1 טען לעונש כי הוא נשוי לשתי נשים, אב ל-15 ילדים, סובל מנכות ביד שמאל, מצבו הכלכלי מאוד קשה, הוא מצטער ומתחרט, רוצה לעבור לגור בירדן. עוד מסר כי רוצה לעזוב את הדרך הזו, ומבטיח שלא יחזור לבצע עבירות

מכל סוג שהוא ומבקש לכבד את ההסדר.

הנאשם 2 טען לעונש כי מתנצל ומצטער ולא יחזור על זה, המצב שלו "מתחת לאפס", מבטיח שאם יחזור לארץ ישראל שייתנו לו איזה עונש שיחליטו.

דין והכרעה בעניינו של נאשם 1:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

6. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה

האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

הצדדים לא טענו למספר אירועים ומעיון בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית ניכר כי אוחד במסכת עבירות אשר בוצעה במסגרת תכנית עבריינית אחת ועל פני פרק זמן קצר מאוד (מספר שעות). לפיכך מצאתי על פי מבחן "הקשר ההדוק" כי עסקין באירוע אחד בגינו נדרש בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בביצוע עבירות הרכוש הינו הגנה על קניינו של אדם, על שלומו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור. מקרים מסוג זה עלולים להסתיים אף בפגיעה פיזית באדם ולהתפתחות אלימה של האירוע, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה כלל לא התכוון לכך. (למרבה המזל, סיכון מסוג זה לא התממש בתיק זה).

הפגיעה בערך המוגן מקבלת משנה תוקף כאשר עסקינן בצידוד חקלאי אשר מטבע הדברים מאופסן במתקנים מבודדים או בשטח פתוח, קשה יותר לשמירה והשגחה וקל יותר לגניבה וזאת נוכח הנזק העצום הנגרם לענף החקלאות ולחקלאים כתוצאה מגניבות אלו.

הערכים המוגנים הנפגעים בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין הינה הסיכון הנשקף לבטחון הציבור מפני כניסת בלתי מורשים לתחומי המדינה ללא כל פיקוח.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך ההגנה על קניין הציבור בכלל וקניין רכוש חקלאי בפרט. זאת אני למד הן מאופן ביצוען של הגניבות המתוחכמות והמאורגנות, התעוזה בביצוען, הן מגובה הנזק שנגרם למתלוננים מביצוע ההתפרצות והגניבות והנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם למתלוננים בפרט ולציבור החקלאים בכלל כתוצאה מביצוען של העבירות.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי

בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם

והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה,

בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה -

העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב

בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה. לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם 1 במקרה זה הינה מלאה. הנאשם פעל בחבורה בגדר התארגנות עבריינית שפעלה לגניבת כלי רכב וטרקטור מתושבי הצפון. הנאשם פעל בצוותא עם הנאשם 2 והאחר שזהותו אינה ידועה וניכר מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם 1 כי היה ציר מרכזי בהוצאת התוכנית העבריינית לפועל לאחר שהיה שותף פעיל בביצוע כלל העבירות, נהג ברכב המיצובישי הגנוב באישום הראשון ונטשו רק לאחר שאזל בו הדלק, פעל עם האחרים לגניבת רכב נוסף ונמלט יחד עמם ממחסום משטרה כאשר משליך מכשיר טלפון נייד ונעליים.

בית המשפט העליון קבע במסגרת ע"פ 8515/17 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (24.10.18) כי אחריותם של נאשמים כשותפים בצוותא לביצוע עבירה אינה מפחיתה ממידת האשם הרובץ לפתחם של מי מהשותפים :

ג. לא מצאנו ממש בטענתה של ב"כ המערער לפיה בית המשפט לא התחשב ב"חלוקת התפקידים" בינו לבין האחר, לאור העובדה כי המערער לא נטל חלק בתקיפת הקשישה. אף שהטעון העובדתי הינו נכון, אין הוא נכון מן הבחינה המשפטית והערכית בהקשר לחלוקת האשם המוסרי בביצוע עברייני המתבצע בצוותא. בכל תכנית עבריינית שבה משתתף יותר מאשר מבצע אחד, חולקים מבצעי העבירה בצוותא בתפקידים. בענייננו האחר הפיל וריתק את הקשישה ובכך אפשר למערער לבצע את "תפקידו" בחיטוט וחיפוש אחר דברי ערך בדירתה. שניהם מבצעים בצוותא, ומידת אשם המוסרי שווה ונכון עשה בית המשפט המחוזי משלא מצא לאבחן ביניהם בקביעת מידת האשם, לאור טענה זו."

מסקנה זו מתחזקת על רקע קביעותיו של בית המשפט העליון בתיק ע"פ 1884/05 ח'גר נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים] (12.12.2005), כי גם אם הייתי מוצא שחלקו של נאשם 1 פחות בחומרתו מזה של האחרים (ואין כך הדבר במקרה זה), הרי שנהיר כי לכל שותף לעבירה תפקיד במסגרת הוצאת התוכנית העבריינית לפועל בביצוע עבירות חמורות כדוגמת העבירות בהן הורשע הנאשם שבפניי :

"על פי העובדות הנטענות בכתב האישום ובהן, כאמור, הודו המערערים, הם היוו חלק מחבורה שהעסיקה נשים בזנות, ומטבעו של עיסוק מסוג זה שבני החבורה תורמים כל אחד על פי התפקיד שייעדו לו שותפיו במטרה להשיג את יעדו המשותף. אכן, המערערים לא היו הרוח החיה בביצוען של העבירות, אולם תמורת בצע כסף הם שימשו כידו הארוכה של ליאוניד, תוך ידיעה שהם תורמים לביצועם של מעשים אותם רואה המחוקק בישראל כעבירות חמורות, ועל כן קצב בצידן עונשי מאסר משמעותיים."

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות :

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי נזקו של המתלון באישום הראשון מגיע כדי 6,000 ₪ בגין הנזק למשרדים בביצוע עבירת הפריצה.

המתלון באישום הראשון, מר ראובן חן מסר כי כאשר הסתיים האירוע לא יכול היה להעריך את הנזק שנגרם, הוא פנה למוסך ויש לו קבלות על הנזקים שנגרמו לו לטרקטור ורכב וזאת נוסף לעוגמת הנפש שנגרמה לו. הטרקטור היה מושבת והוא נאלץ היה להביא טרקטור שכור. הטרקטור היה מושבת שבועיים בפעם אחת, ואח"כ עוד שבוע שכן היה לו קשה להשיג חלקים, היה נזק במנוע ובציר הקדמי. הוא מעריך שכל הנזקים בערך של כ- 50,000 ₪. הוא גם נדרש לחקירות מספר ימים.

עוד ציין כי העובדים נאלצו לבצע עבודות משרדיות בשל השבתת הטרקטור בעונה של קטיף. הקבלות בגין התיקונים הוגשו לעיון בית המשפט (ת/1, ת/2). המתלון אישר כי קיבל מחברת הביטוח עבור הנזק לטרקטור סך של 3,000 ₪ בלבד ומסר כי גילה נזקים גם לאחר בדיקת הטרקטור בידי שמאי חברת הביטוח.

ממסמך ת/1 המתייחס לתיקונים שבוצעו ברכב המיצובישי עולה כי נדרש להתקנת איתוראן בסך 1784 ש"ח ותיקון מנוע בסך 9100 ₪.

מהקבלות בגין תיקון הטרקטור ת/2 עולה כי זה נדרש לתיקונים רבים בסך כולל של מעל 30,000 ₪ אך תיקונים אלו נמשכו כ- 3 חודשים לאחר ביצוע העבירה וכי שני טיפולים הסמוכים לביצוע העבירה (13.5.20 ו- 21.5.20) עלותם למתלון הינה בסך של כ- 19,000 ₪.

ב"כ הנאשמים ביקשו לראות בנזק לטרקטור כ- 3,000 ₪ בלבד בהתאם לסכום אותו קיבל המתלון חן מחברת הביטוח אך לא מצאתי כי כך הדבר. בעובדות המוסכמות באישום הראשון בהם הודו שני הנאשמים נרשם במפורש כי בעקבות מעשיהם של הנאשמים נשבר לטרקטור ציריית היגוי וכן נפגע המנוע - נזקים התואמים לקבלות שהוצגו ת/2 מחדש מאי 2020 ומכאן כי גם אם לא הוגשה חוו"ד שמאי בגין כלל הנזקים שנגרמו לטרקטור (ואין בידי בית המשפט

לקבוע כי התיקונים שבוצעו בחודשים יולי ואוגוסט אכן נובעים מביצוע העבירות) הרי שעולה מעובדות כתב האישום כי שווי הנזק לטרקטור עולה כדי כ- 19,000 ₪. עוד אציין כי מצאתי הקבלות ת/2 כמתייחסות לטרקטור מושא האישום הראשון ולא מצאתי להטיל ספק בעדותו של המתלונן חן כי אין ברשות הקיבוץ טרקטור נוסף מסוג לנדיני. באשר לפיצוי מחברת הביטוח והערכת השמאי הרי שאין בה לסתום הגולל על יכולת המתלונן להוכיח נזקיו בהליך הפלילי ובוודאי בהליכים אזרחיים עתידיים (באם יוגשו) שעה שלחברת הביטוח מגבלות ביטוחיות על פי פוליסה ואינטרס כלכלי בעת פיצוי מבוטחים. לכל זאת יש להוסיף עוגמת הנפש שנגרמה למתלונן חן והזמן שנדרש ממנו לצרכי החקירה.

מעבר לנזק הכספי הראשוני קיים גם נזק משני הנוגע בעובדה כי כלי הרכב שנגנבו הינם כלי עבודה לעיבוד שדות חקלאיים והגם שלא הונחה בפני ראייה להערכת נזק זה הרי שניכר כי התיקונים להם נזקק הטרקטור כאמור בת/2 ועדות המתלונן אילצו המתלונן חן לשכור טרקטור חלופי וגרמו לאובדן ימי עבודה יקרים בעונת הקטיפה.

מעובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן בשנית עולה כי נגרמו לרכב הפולו נזקים בדמות תקר באחד מגלגליו, טמבון הרכב נשבר וכן פלסטיקה בחלק האחורי נשברה כפי שניתן להתרשם אף מהתמונות ת/10. יחד עם זאת ובהיעדר תצהיר קורבן עבירה או העדת המתלונן באישום השני אין ללמוד על נזקים נוספים פרט לאמור לעיל.

הנזק הפוטנציאלי כתוצאה מביצוע העבירות הינו רב, הן כאמור בטרקטור יקר ערך (71,400 ₪) אשר נמנעה השלמת גניבתו אך במקרה בלבד והן לגניבת רכב המיצובישי יקר הערך (שווי 118,000 ₪) הודות לעירנות אנשי המשטרה כאמור באישום הראשון. נזק פוטנציאלי נוסף הינו הצורך בביטוח כלים חקלאיים המטיל עלויות נוספות על החקלאים ומחירו מאמיר ככל שנגנבים יותר כלים חקלאיים. זאת לצד תופעה לפיה מסרבות חברות ביטוח לבטח כלים חקלאיים, עובדה המטילה נטל כספי נוסף על כתפי החקלאים ומעמידה אותם בסיכון מתמיד מפני אובדן רכוש יקר, אובדן פרנסה ונזק לתוצרת חקלאית.

עיון בדו"ח מבקר המדינה אשר בחן פעילות המשרד לבטחון פנים - משטרת ישראל אשר פורסם ב - [http://www.google.co.il/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwi0v7fdy9\)fZAhWCYVAKHRA1Cv4QFggIMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.mevaker.gov.il%2Fhe%2FReports%2FReport_587%2F7d72a6ff-52de-4d16-99bf-3ff920ea2471%2FN402-police-argic.docx&usg=AOvVaw2_DMVxj_BQp-jvoirIDG3U](http://www.google.co.il/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwi0v7fdy9)fZAhWCYVAKHRA1Cv4QFggIMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.mevaker.gov.il%2Fhe%2FReports%2FReport_587%2F7d72a6ff-52de-4d16-99bf-3ff920ea2471%2FN402-police-argic.docx&usg=AOvVaw2_DMVxj_BQp-jvoirIDG3U) מעלה עובדות מטרדות בגין היקף תופעת הגניבה החקלאית ונזקיה למגזר החקלאי.

בהתייחס לתופעת "גניבת אמצעי ייצור - טרקטורים נרשם בדו"ח כי בשנת 2014 נגנבו 73 טרקטורים חקלאיים וחלקי טרקטורים ובשנת 2015 נגנבו 92 - גידול של כ-26%; בשנת 2014 נתפסו 30% (22) מהטרקטורים שנגנבו ובשנת 2015 נתפסו 20% (18) בלבד. **הנזק הכלכלי של החקלאים מגניבת טרקטורים מגיע למיליוני ש"ח בשנה, פוגע בהם פגיעה אנושה, ולמעשה גודע את הענף הכלכלי שעליו הם יושבים.**"

מבקר המדינה מצביע על הימנעות מדיווח בגין עבירות הפשיעה החקלאית עקב היעדר אומן החקלאים במשטרה כי תצליח לאתר מבצעי העבירה והרכוש הגנוב, נתון העומד בהלימה עם "נתוני מג"ב הסיכוי הממוצע שעברייני יתפס

בעבירות של פשיעה חקלאית עמד בשנת 2015 על 9.5% כמחצית מסיכוי להיתפס בכלל העבירות הנאכפות על ידי מג"ב."

מבקר המדינה מציין כי מרבית חברות הביטוח אינן מסכימות לבטח ציוד חקלאי שכן מושאר בשדה ומהווה מטרה קלה לגניבות ואלו שמסכימות לבטח החקלאים מתנות זאת בהתקנת ציוד מיגון יקר.

ב"כ הנאשמים מסרו כי אמנם לא עיינו בדו"ח המבקר עליו מסתמכת המאשימה בטיעוניה אך אין לקבל ממצאיו כעובדות מוגמרות. מעיון בדו"ח המבקר הנ"ל מצאתי כי לא הוכחה בפני אי אמינות הפרטים המופיעים בדו"ח, הדו"ח נסמך על נתונים סטטיסטיים, ללא אינטרס נראה לעין של משטרת ישראל למזער בהצלחותיה למיגור התופעה ואף מצוי בהלימה לתופעה הנחשפת בשנים האחרונות בפני בית המשפט שעניינה עבירות הפשיעה החקלאית ומאמצי המשטרה (בעיקר מג"ב) למגרה.

במצב הנוכחי וכפי שעולה מדו"ח מבקר המדינה הרי שעדיין קטנים הסיכויים להבאת העבריינים לדין ולהשבת מרבית הציוד/סחורה/בקר ומקנה הנגנבים במסגרת תופעת פשיעה זו מהחקלאים קשי היום.

על רקע תופעה זו ונזקיה לציבור החקלאים עולה באופן מובהק, הנזק הפוטנציאלי שבביצוע העבירות על ידי נאשם 1 לרבות הנזק העקיף לציבור הרחב הנעוץ בהטלת נזקי הגניבות על כתפי החקלאים.

על הנזק הפוטנציאלי לעיל יש להוסיף הסיכון האינהרנטי הטמון בביצוע עבירות רכוש, בחשכת לילה בידי רעולי פנים העשויות להתפתח לאירוע אלים בעת מפגש בלתי מתוכנן עם בעלי הרכוש או עובר אורח. הדברים יפים שבעתיים שעה שלחובת נאשם 1 הרשעה קודמת בביצוע עבירת שוד מזוין/ בחבורה/באלימות בגינו ריצה עונש מאסר ממושך.

ג. תכנון מוקדם

מעיון בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית בהן הורשע הנאשם 1 עולה כי היה שותף להתארגנות עבריינית שאופיינה בתחכום המקבל ביטוי בהגעת הנאשמים מרחק רב מאוד מביתם לצורך ביצוע עבירות הרכוש, הצטיידות בכיסוי לפנים (הגיעו רעולי פנים), על ידיהם כפפות והינם מצוידים בכלי פריצה לצורך חיתוך המנעולים ושימוש בטלפונים ללא בעלות רשומה. ניכר מעובדות האישום הראשון כי הנאשמים פעלו תוך חלוקת תפקידים לאחר הפריצה למשרד ובעת ניסיונם למלט כלי הרכב הגנובים מהמקום.

ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה

הנאשם 1 טען בטיעונו לעונש בעצמו ובאמצעות בא כוחו כי פעל מתוך מצוקה כלכלית שעה שמפרנס ילדים רבים ושתי נשים. הגם שאין בידי לשלול הטענה אשר לא הובאו לה כל אבמכתאות, הרי שניכר בביצוע העבירות והתעוזה בביצוען שעה שכשלון בביצוע הגניבות באישום הראשון לא ריפה ידי הנאשמים, כי הנאשמים לרבות נאשם 1 פעלו ממניעי בצע כסף בביצוע העבירות.

ה. מדיניות הענישה הראויה, בגין עבירות של גניבת אמצעי יצור חקלאיים:

א. **בת"פ 31782-12-09 (שלום נצרת) מ"י נ' קייסי ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (16/2/11)** הורשעו הנאשמים בגין קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב (שני טרקטורים מקיבוץ עין השופט). חלק מהנאשמים אף הורשעו בביצוע עבירות הסתייעות ברכב לביצוע פשע, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר וכניסה לישראל שלא כדין.

בית המשפט השית על שלושת הנאשמים שהינם תושבי ישראל לרבות על נאשם 6 שהינו נכה וחרף המלצת שירות המבחן להסתפק בעונשי מאסר שירוצה בעבודות שירות בעניינו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. כמו כן השית בית המשפט על הנאשמים שהינם תושבי השטחים עונשי מאסר לתקופה של 36 חודשים בפועל.

במסגרת ערעור הנאשמים על חומרת העונש בע"פ 1032-04-11 ואח' (מחוזי נצרת), 17/5/11, נדחה ערעור הנאשמים על משך המאסר שהוטל עליהם למעט הקלה בעונשו של אחד מתושבי ישראל שתקופת המאסר בגינו קוצרה ל - 15 חודשי מאסר וזאת עקב השתת קנס גבוה באופן חריג על נאשם זה והגם שחלקו בביצוע העבירה אינו מרכזי והתסקיר שהמליץ להימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג וברית.

ב. **בת"פ 18756-11-11 (שלום נצרת) מ"י נ' חדד ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (6/8/12)** נדונו הנאשמים בגין גניבת רכב (גניבת שני טרקטורים מהמושב השיתופי מולדת) והסגת גבול ונאשם 1 הורשע אף בעבירת נהיגה ללא רשיון נהיגה. עברם של הנאשמים נקי, בעניינו של נאשם 1 הומלץ ע"י שירות המבחן להטיל מאסר מותנה וצו מבחן, בעניינו של נאשם 2 הומלץ על ידי שירות המבחן על הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט הטיל על הנאשמים עונשי מאסר לתקופה של 18 חודשים (נאשם 1) ו - 15 חודשים (נאשם 2) וזאת נוכח מגמת ההחמרה בענישה בעבירות גניבה חקלאית ולאור חומרת העבירות אין מקום לתת בכורה לשיקולי הודאה וחרטה או עבר נקי.

ע"פ 42043-09-12 (מחוזי נצרת), 13/11/12, אשר הוגש על ידי הנאשמים נדחה בהסכמה.

ג. **בע"פ 3341/14 - שריף קוואסמה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (03/11/2015)** נדחו ערעורי המערערים על חומרת העונש בגין ביצוע שבעה מקרים של קשירת קשר לביצוע פשע, שישה מקרים של גניבת רכב (טרקטור אחד בכל מקרה) ועבירות נוספות. בית משפט

קמא התחשב בהודאתו של אחד הנאשמים, בגילו הצעיר ובכך ששיתף פעולה עם המשטרה ואף סייע להפלייל מעורבים אחרים, במצבו הכלכלי הרעוע, בהיעדר עבר פלילי ובהיותו סמוך על שולחן אביו המשתכר מעט שעה שדן אותו לעונשי מאסר בפועל בן 42 חודשים, פיצוי בסך 100,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה לשנתיים ועונשים נוספים. בעניינו של נאשם נוסף התחשב בית המשפט בתסקיר והתחשב במצבו האישי והמשפחתי, בעברו הנקי ובהודאה שעה שדן אותו לעונש מאסר בן חמש שנים וחצי בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור הנאשמים נדחה למעט החזרת הדין בעניינו של אחד הנאשמים בנוגע לרכיב הפיצוי בלבד לדין בבית משפט קמא.

ד. **בת"פ (קרית גת) 6100/12 - מדינת ישראל נ' גוואד מטאלקה, פורסם במאגרים המשפטיים (19/03/2014)** נדון נאשם צעיר בגין גניבת טרקטור לעונש מאסר בן 8 חודשים בפועל ועונשים נלווים לאור נסיבות אישיות וגילו.

ה. **בע"פ 10686-05-10 (מחוזי נצרת) מחמוד ספדי נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (6/7/10)** נדחה ערעור הנאשם בגין עונש מאסר בן 24 חודשים שהוטל עליו לאור הרשעתו בגניבת שלושה עגלים ונהיגה בפסילה וחרף המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש צו של"צ, מאסר על תנאי וקנס וכן מצב כלכלי קשה.

ו. **ברע"פ 4477/10 יחיא נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש בגין הטלת עונש מאסר בן 7 חודשים שהוטל עליו במסגרת ערעור המדינה על קולת העונש לבית המשפט המחוזי וזאת בגין גניבת 500 ק"ג בננות בשווי 1500 ₪.

בית המשפט העליון קבע בהחלטתו :

"מעבר לדרוש יוער, כי אף לגופו של עניין, דין הבקשה להדחות. לדידי נראה, כי בצדק התערב בית המשפט המחוזי בגזר דינו של בית משפט השלום. אכן, תופעה חמורה של גניבת תוצרת חקלאית אשר פשתה במחוזותינו והפכה למציאות קשה ובלתי נסלחת - גורמת נזקים אדירים לציבור החקלאים. כך נדרש החקלאי לעמוד על גידול התוצרת, להוסיף סכומים ניכרים על מיגון (באם הדבר בכלל אפשרי) ולשאת בתוצאות הכלכליות של גניבות מרובות. בצדק קבע בית המשפט המחוזי כי במצב דברים מעין זה, על בית המשפט לתרום את חלקו בהשבת הביטחון לציבור בכללותו, ולמגזר החקלאי בפרט, ולהחמיר עם מבצעי העבירות. כל זאת, על מנת להבהיר לעברייני בכוח כי גניבה חקלאית אינה משתלמת ומחירה כואב הוא."

ז. **בת"פ 58602-01-16 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' אבו מדיעם, 27.6.16** נדון הנאשם בפני מותב זה לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים לאחר שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה, גניבת רכב בצוותא (טרקטורים), קשירת קשר

לביצוע פשע. ערעור על חומרת העונש (עפ"ג 3297-08-16 (מחוזי נצרת) מיום 1.11.16 נדחה בהסכמה.

מדיניות ענישה נוהגת בעבירות גניבת רכב :

א. **בת"פ 58623-01-16 (שלום נצרת) מ"י נ' זבן , לא פורסם (19/6/16)** נדון נאשם נוסף בפרשה שבפני בגין שלוש עבירות סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, שלוש עבירות סיוע לגניבת רכב, שלוש עבירות של היזק במזיד לרכוש ושלוש עבירות הסתייעות ברכב לשם ביצוע עבירה.

במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים נדון הנאשם ל - 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 60,000 ₪.

ב. **בת"פ 28533-02-15 (שלום י"ם) מדינת ישראל נ' סראחין, פורסם במאגרים המשפטיים (13/7/15)** נדון הנאשם בגין עבירות גניבת רכב בצוותא, שהייה שלא כדין והפרעה לשוטר למאסר בן 11 חודשים בפועל ועונשים נלווים.

ג. **בת"פ 11435-10-14 (שלום ראשון לציון) מדינת ישראל נ' סרסור, פורסם במאגרים המשפטיים (27/1/15)** נדונו הנאשמים בגין עבירת גניבת רכב בצוותא, הפרעה לשוטר ואחד מהנאשמים אף בעבירות נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח לעונשי מאסר בפועל בני 15 ו - 16 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים.

ד. **בת"פ (ירושלים) 23668-11-13 - מדינת ישראל נ' מונתצר אלעמלה, פורסם במאגרים המשפטיים (23/10/2014)** נדון הנאשם בגין ארבע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, ארבע עבירות של גניבת רכב, עבירה אחת של ניסיון לגניבת רכב, שתי עבירות של החזקת כלי פריצה , עבירה של התפרצות ועבירה של קבלת נכס שהושג בפשע לעונש מאסר בפועל בן 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי.

ה. **בת"פ (קרית גת) 6100/12 - מדינת ישראל נ' גוואד מטאלקה, פורסם במאגרים המשפטיים (19/03/2014)** נדון נאשם צעיר בגין גניבת טרקטור לעונש מאסר בן 8 חודשים בפועל ועונשים נלווים לאור נסיבות אישיות וגילו.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת פריצה לבניין שאינו משמש למגורים וגניבה:

א. **בת"פ 59631-12-13 (שלום נתניה) מ"י נ' גויטע , פורסם במאגרים המשפטיים (3/5/15)** נדון

הנאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת התפרצות לבניין שאינו משמש למגורים וגניבת רכוש בשווי 5000 ₪ לעונש מאסר בפועל בן 12 חודשים תוך שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר ועונשים נלווים. לציין כי עברו הפלילי של הנאשם הינו מכביד , הרכוש שנגנב לא הוחזר לבעליו והנאשם לא הביע חרטה על מעשיו.

ב. **ברע"פ 382/08 לוי נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (14/9/10)** הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש המאסר בן 9 חודשים שהוטל על הנאשם בגין התפרצות בצוותא לעסק וניסיון התפרצות לעסק על מנת להרתיע הנאשם מביצוע עבירות נוספות וחרף התרשמות וועדת האבחון מתפקוד שכלי גבולי והפרעת אישיות המצדיקים הטלת אחריות פלילית חלקית בלבד.

ג. **ברע"פ 4114/10 אבו חדיד נ' מ"י (פורסם במאגרים המשפטיים), 7/11/10** הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל בנסיבות הדומות למקרה שבפנינו תוך שנקבע :

i. **"עברו הפלילי של המבקש מזה**

והצורך להרתיע ולשדר מסר של חומרה בעבירות רכוש, הפוגעות

בקניין הזולת "אשר לא עמלת בו ולא גדלתו" (יונה ד', י'). על

היורד לרכוש הזולת, לא כל שכן בהיותו בעל עבר פלילי, לדעת כי

הוא עלול להיות צפוי למאסר מאחורי סורג ובריא."

b. עם זאת במקרה זה עמדו לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בלבד בביצוע עבירות רכוש, בעוד שלחובת הנאשם שבפני הרשעות קודמות רבות בגין ביצוע עשרות עבירות רכוש.

ד. **ברע"פ 7709/12 סולטאן נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (4/11/12)** הותיר בית המשפט העליון את הרשעתו של הנאשם על כנה (לא הוגשה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש). במקרה זה הוטל על הנאשם עונש מאסר בן 22 חודשים בגין ביצוע עבירת התפרצות לעסק וגניבת רכוש בשווי 200,000 ₪ תוך תחכום ותעוזה.

ה. **ברע"פ 8339/09 גרמה נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (28/10/09)** הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש מאסר בן 20 חודשים (6 מתוכם לריצוי בחופף למאסר שמרצה הנאשם בתיק אחר) בגין ביצוע שלוש עבירות התפרצות לבתי עסק נוכח עבר עשיר וחרף הודאה והבעת חרטה.

ו. **ברע"פ 6263/15 קורם נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (20/9/15)** הותיר בית המשפט על כנו עונש מאסר בן 10 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגין ביצוע סיוע להתפרצות לעסק, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי והחזקת סם לצריכה עצמית חרף הודאתו ונסיבות אישיות ומשפחתיות של הנאשם.

מצבו הכלכלי של הנאשם

ז.

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתה הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש קנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

כאמור לעיל, ב"כ הנאשם 1 טען כי מצבו הכלכלי של הנאשם 1 קשה, הוא מפרנס משפחה מרובת ילדים, אמו אישה חולנית ומרותקת למיטה ואף מצבה החמיר לאחר מעצרו.

עם זאת לא הוכחו בפני טענות אלו באסמכתאות כלשהן, אך יש בעובדה כי לא שילם לטענת המאשימה קנסות ופיצויים שהוטלו בתיק קודם אפשרות להצביע גם על מצבו הכלכלי הקשה. כמו כן ונוכח תקופת המאסר הממושכת לה צפוי הנאשם 1 בתיק זה (גם לאור העונש לו עותרת ההגנה בטיעוניה) הרי שלא יכול להיות חולק כי מצבו הכלכלי של הנאשם יורע במהלך השנים הבאות ולא יוטב.

ח. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), הינו החל מ-20 חודשי מאסר בפועל ועד ל-48 חודשים וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי עד 30,000 ₪, פיצוי המתלוננים בסכום זהה וכן פסילת רישיון נהיגה.

סטייה ממתחם העונש ההולם :

בעניינו של הנאשם 1 לא הוגש תסקיר שירות המבחן ולא הוצג כל אופק שיקומי או טיפולי. גם בטענות ב"כ הנאשם והנאשם בגין מצב רפואי קשה לא מצאתי ממש שעה שלא הוגשה כל אסמכתא בנושא ומעיון בטיעוני הנאשם לעונש בתיק ת.פ 61925-05-17 (שלום ק"ש), ת/7 ניכר כי גם שם טען לנכות בידו מבלי להציג כל אישור בנושא. עוד ניכר כי מצבו הרפואי של הנאשם אינו מונע מבעדו לבצע עבירות רכוש חמורות הכוללות מאמץ פיסי לא מבוטל.

זאת ועוד, גם ההגנה בטיעוניה אינה עותרת לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם שעה שטוענת להטלת ענישה זהה בעניינם של שני הנאשמים (22 חודשי מאסר) והפעלת מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר לעונש זה.

שקלתי באם יש מקום להורות על סטייה לחומרה ממתחם העונש ההולם שעה שניכר כי הנאשם עשה עבריינות הרכוש למשלח ידו בשנים האחרונות ומהווה "שור מועד" בתחום זה, אינו נרתע משני מאסרים מותנים המוטלים כנגדו ופועל בתכנון, בחבורה ובתעוזה רבה תוך רמיסת החוק וזכויות תושבי המדינה. יחד עם זאת ומשעה שקבעתי מתחם עונש הולם רחב דיו ועתירת המאשימה לעונש כולל המצוי בגדר מתחם העונש ההולם הרי שלא מצאתי מקום לסטות לחומרה ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה . לצורך גזירת דינו של נאשם 1 נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הטלת מאסר בפועל ממושך על נאשם 1 פוגעת מטבע הדברים בו ובבני משפחתו הסמוכים על שולחנו פגיעה של ממש. עם זאת ובהינתן כי זהו לנאשם 1 מאסרו השישי ובשעה שריצה עונשי מאסר ממושכים (שניים מהם בני כשלוש שנים כל אחד) הרי שאין לומר כי הפגיעה בנאשם שבפניי קשה וחמורה ובוודאי שאין להשוותה עם הפגיעה במי שזהו לו מאסרו הממושך הראשון.

ב. הנאשם שוהה במעצר תקופה של כחצי שנה ויש בתקופה זו בסטאטוס עצור (להבדיל מתנאי הכליאה של אסיר) כדי פגיעה בחירות הנאשם 1 ורווחתו.

ג. לחובת הנאשם 1 חמש הרשעות קודמות, בגין ארבע מהן ריצה תקופות מאסר ממושכות. מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של נאשם 1 ומכתבי האישום וגזרי הדין ת/7, ת/9 עולה כי הנאשם 1 הינו עבריין רכוש מועד אשר אינו מהסס לפגוע ברכוש הזולת ולרמוס הוראות חוקיות והוראות החוק. בתיק ת.פ. 61925-05-17 (שלום ק"ש) הורשע הנאשם בגין התפרצות לדירה ביחד עם אחר ביישוב נוב ברמת הגולן וגנב מהמקום רכב. גם במקרה זה נס הנאשם ברכב הגנוב מהשוטרים שביקשו לעוצרו ואף פגע בשוטרים באמצעות הרכב, נמלט מהם ואף נמלט באופן רגלי מהרכב - התנהגות החוזרת על עצמה בשינוי וריאציה במקרה שבפניי. מהעבירות מושא האישום הראשון והשני בכתב האישום המתוקן בשנית שבפניי ומת/9 עולה כי אין זו כניסתו הראשונה ולא השנייה של הנאשם 1 לתחומי ישראל שלא כדין. כל אלו, מאסר ממושך בן 34 חודשים שהוטל על הנאשם ביולי 2018 , כך גם שני מאסרים על תנאי בני 5 ו 10 חודשים שהוטלו על הנאשם בחודש זה והינם חבי הפעלה כיום לא הרתיעו הנאשם מלשוב מיד לסורו שעה ששחרר ממאסרו האחרון אך בחודש אוקטובר 2019.

לכך אוסיף הרשעה קודמת ומסר ממושך שהוטלו בגין עבירת שוד מזויין וכן שלוש עבירות של גניבת רכב.

ד. הנאשם נטל אחריות על ביצוע המעשים בפני בית המשפט, והביע חרטה בפני בית המשפט. יחד עם זאת הותירו דבריו רושם כי עשה כן אך למטרת קבלת עונש מקל ותו לא. לא התרשמתי מדברי הנאשם 1 כי מפנים חומרת מעשיו, ניכר כי החרטה שהביע הינה מן הפה אל החוץ ואני למד זאת , בין היתר, גם מדבריו של הנאשם במעמד הטיעונים לעונש כפי שהובאו בת/7 בגזר הדין האחרון שניתן בעניינו כי מביע צער על מעשיו אך באמירה זו, כך למדנו, לא היה עד כה דבר. לכך אצרף העובדה כי בעניינו של הנאשם לא התקבל תסקיר שירות המבחן אשר יצביע על שינוי של ממש בעמדות נאשם 1 ובסיכון הגבוה הנשקף בשלב זה להישנות עבירות מצדו.

עמוד 19

ה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, זמנם של הצדדים ו- 35 עדי התביעה.

ו. מטיעוני ב"כ נאשם 1 ומדבריו של נאשם 1 בשלב הטיעונים לעונש עולה כי המניע למעשים הינו מצוקה כלכלית ודאגה לילדיו. עם זאת יקשה עלי ליתן משקל של ממש למניע זה שעה שאין הוא בא בגדר קירבה לסייג לאחריות פלילית, מניע זה עומד ברקע מרבית עבירות הרכוש המבוצעות, לרבות עבירות הפשיעה החקלאית ולא הונח בפני בסיס ראייתי למצוקה כלכלית חריגה מעבר לדברי הנאשם 1 עצמו.

שיקולי הרתעת היחיד

לצד לקיחת אחריות פורמלית, הרי שניכר ממעשיו של הנאשם 1 כי אינו מהסס לפרוץ גבולות, עברו הפלילי מכביד למדי וכולל עבירות רכוש חמורות המבוצעות ממניעים כספיים, מאסרים ממושכים קודמים שריצה ומאסרים על תנאי חבי הפעלה והתכנון הקפדני בו פעל במסגרת התיק שבפני. כל אלו מחזקים הצורך בענישה אשר תביא להרתעת הנאשם 1 מעבר להליכים המשפטיים שהתנהלו עד שלב זה בעניינו, ענישה אשר תבהיר לנאשם 1 שוב את הפסול במעשיו ותרתיעו מלשוב לסורו.

שיקול הרתעת הרבים :

על העונש המוטל על הנאשם במקרה זה להרתיע עבריינים פוטנציאליים בהשגת רווחים קלים בדרך של עבירות כנגד רכוש הזולת וזאת במיוחד על רקע הקלות היחסית בביצוע עבירות הגניבה החקלאית ועבירות באזורי הפריפריה לאור פיזור הציוד החקלאי בשטח, הקושי בהגנה על רכוש זה ומכאן הקושי בגילוי העבריינים והבאתם לדין. כמו כן על העונש להרתיע תושבי האזור מפני כניסה לשטח מדינת ישראל וביצוע עבירות כנגד תושביה.

האם כלל אחידות הענישה מצדיק הטלת עונש מאסר זהה בן 22 חודשים בעניינם של שני הנאשמים (לרבות הפעלת מאסרים על תנאי בני 5 - 10 חודשים בעניינו של נאשם 1 בחופף זה לזה ובמצטבר, כך שירצה סה"כ 32 חודשי מאסר) ?

המסגרת הנורמטיבית

כידוע, עקרון השוויון בענישה הוא כלל יסוד בתורת הענישה, ועל פיו ובמידת האפשר יש מקום להשית עונשים דומים על נאשמים שפשעו יחדיו ובנסיבות דומות (ראו: ע"פ 1656/16 **דוידוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים משפטיים ביום 20.03.2017]. בצד האמור, עקרון זה אינו אלא אחד מתוך מכלול שיקולים ששומה על בית המשפט לשקול על מנת להגיע לענישה ראויה, ואין בו כדי להפוך את מלאכת הענישה לנוסחה מתמטית המכתיבה תוצאה מוגדרת מראש (ע"פ 8355/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים משפטיים ביום 18.11.2014].

צדק ב"כ הנאשם 1 שעה שטען כי יש ליתן משקל לעקרון השיוויון בענישה אך הגם שיש ליתן משקל לעקרון השיוויון בענישה, עקרון זה אינו **"בא לכפות על בית המשפט אמת-מידה עונשית מוטעית, רק מפני שהיא ננקטה במקרהו של אחד הנאשמים המשותפים"** (ע"פ 5450/00 שושני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) 817, 822 (2000); וראו גם: ע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים משפטיים ביום 23.09.2014]).

מן הכלל אל הפרט :

אין מחלוקת כי המעשים עצמם אשר בוצעו בידי שני הנאשמים זהים.

יחד עם זאת מצאתי כי בעניינם של שני הנאשמים שתי נסיבות המבדילות ביניהם ומצדיקות השתת עונש שונה בגינם, הגם שלא מצאתי נוכח כלל אחידות הענישה כי הפער העונשי הראוי בעניינם של שני הנאשמים מגיע כדי הפער לו עותרת התביעה במקרה זה.

נסיבה אחת ועיקרית לענייננו הינה עברם הפלילי של הנאשמים. לחובת נאשם 1 עבר מכביד הכולל חמש הרשעות קודמות בביצוע עבירות רכוש רבות וחמורות למדי לרבות התפרצויות לבתי מגורים, גניבות, פריצה לרכב, קשירת קשר לביצוע פשע, גניבות כלי רכב, גניבת בקר ושוד מזויין בחבורה בגינם ריצה עונשי מאסר ממושכים (במהלך 11 השנים האחרונות ריצה שש וחצי שנות מאסר). מהרשעותיו הקודמות והעובדה כי ביצע מסכת עבירות הרכוש בתיק דנן שעה שתלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים על תנאי ניכר כי הינו "שוד מועד" בתחום עבריינות הרכוש והכניסה לישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירות. לעומתו נאשם 2 אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות, רק אחת מהן בגין עבירת רכוש ואשר בגינם הוטלו עונשי מאסר של 8 חודשים ו- 8 ימים וניכר כי עברו הפלילי אינו מכביד יחסית. עוד עולה מעיון בכתב האישום וגזר הדין בעניינו של נאשם 2 בעבירת רכוש זו (תיק 5019/14 בית משפט צבאי יהודה) כי חלקו של נאשם 2 בביצוע אותה עבירה אינו דומיננטי שעה ששימש תצפיתן באירוע ולא השתתף בפריצה עצמה לבית המגורים.

פועל יוצא מהאבחנה בעברם הפלילי של הנאשמים הינו מידת הסיכון הנשקף מכל אחד מהנאשמים להישנות עבירות והמשקל שיש לתת בגזר הדין לשיקול הרתעת כל אחד מהנאשמים השונה בעניינם.

נסיבה שנייה השונה בעניינם של שני הנאשמים הינה העובדה כי המאשימה בחרה לערוך עם נאשם 2 הסדר טיעון ובו עותרת להשתת עונש בן 22 חודשים. זאת בשעה שבעניינו של נאשם 1 לא גובש הסדר לעונש למעט עתירת המאשימה לעונש ראוי בן 46 חודשים וטיעון חופשי מטעם הנאשם.

בהקשר לאבחנה זו שעושה הפסיקה הנוהגת לעניין כלל אחידות הענישה ושאר הנסיבות אשר מבדילות בין הנאשם 1 והנאשם 2 מצאתי להביא קביעותיו של בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) בתיק **ברע"פ 9031/16 סוכר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (2.3.17) :**

"על מעשים כגון אלו ראוי לגזור עונש חמור. עונש של 22 חודשי מאסר על מעשים מעין אלו אינו חורג מן הראוי ולא מן המקובל. העונש המעט מקל שהושת על מילר אינו מצדיק כשלעצמו להעתר לערעור, הן מחמת שהמערער הוא זה אשר הוביל את ביצוע המעשים, הן מחמת הפער המובנה בין מי שנגזר דינו על סמך הסדר טיעון, לבין מי שלא הגיע לכלל הסכמה בעניין זה עם המשיבה (השוו ע"פ 6544/16 ניסנצויג נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (21.2.2017)). מצבו האישי של המערער, הרשעותיו הקודמות, האמור בתסקיר בדבר לקיחת אחריות וסיכויי שיקום, מעצרו הארוך באיזוק אלקטרוני - הכל נלקח בחשבון בעת גזירת הדין, והתוצאה מידתית וראויה."

לאור האמור לעיל ובהתייחס לכלל אחידות הענישה והלכותיו על העונש הראוי במקרה שבפניי מצאתי כי אין די בהפעלת שני המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד נאשם 1 כדי לאבחן עניינו וחומרת מעשיו מאלו של נאשם 2 וכי לשתי הנסיבות לעיל השלכה עונשית אף מעבר לכך.

במסגרת גזירת דינו של הנאשם 1 נתתי מחד גיסא משקל מסוים להודאתו של נאשם 1 בהזדמנות הראשונה שאלמלא החיסכון בזמן שיפוטי רב ויקר ולקיחת האחריות לא היה מקום להקל במידה בעונשו של הנאשם, מעצרו הממושך יחסית (7 חודשים) וטענתו בגין מצב כלכלי ורפואי הגם שלא הוכחו. כמו כן נתתי דעתי לכלל אחידות הענישה שהגם שאינו מצדיק השוואת עונשם של שני הנאשמים הרי שמחייב ענישה שאינה סוטה באופן בלתי מידתי מזו המוטלת על נאשם 2.

מאידך גיסא, חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם 1, התחכום והתכנון המוקדם בו פעל בצוותא עם נאשם 2 והאחר, הפגיעה הממשית בערכים המוגנים, הנזק הפוטנציאלי והנזק בפועל בביצוע העבירות, עברו הפלילי המכביד למדי לרבות תקופות מאסר ממושכות שריצה בגין עבירות רכוש חמורות ושני מאסרים על תנאי חבי הפעלה התלויים ועומדים כנגדו מחייבים ענישה מחמירה אשר תיתן מענה הולם לפגיעה החמורה בערכים המוגנים, שיקולי הגמול והרתעת היחיד והרבים.

לאור האמור לעיל מצאתי כי יש למקם העונש הראוי בעניינו של נאשם 1 בהתייחס לרכיב המאסר בפועל בחלקו הבינוני עד הגבוה של מתחם העונש ההולם.

בקביעת עונש הקנס נתתי משקל לטענותיו של נאשם 1 בגין מצב כלכלי קשה הגם שלא הוכחו בפני באסמכתאות וכי עונש הקנס יטיל מעמסה קשה על בני משפחת הנאשם בנוסף לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה.

עם זאת נפסק לעניין הטלת פיצויים וגובהם כי אין גובה הפיצוי נגזר או מושפע ממצבו הכלכלי של הנאשם ור' קביעת בית המשפט העליון בע"פ 5761/05 - **וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל ואח'**, פורסם במאגרים המשפטיים (24/07/2006):

"(2) לגוף הדברים, אין הסכום קשור מטבעו ביכולתו הכלכלית של החייב, כשם שבמשפט אזרחי אין בודקין בקביעת חיוב את יכולתו של החייב, ובהליך אזרחי דבר אחרון זה הוא עניין להוצאה לפועל

לענות בו; ולכן הנושא שהעלה בא כוחו המלומד של המערער כעיקר טיעונו, קרי, אי יכולתו הכלכלית של שולחו, אינו יכול לשמש אמת מידה"

ור' לעניין זה קביעת בית המשפט העליון בתיק 3311/17 קשוע נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12/6/17) :

"עוד יש להזכיר כי, ככלל, יכולותיו הכלכליות של הנאשם לא אמורות להילקח בחשבון לצורך קביעת שיעור הפיצוי הראוי (עניין בן פורת; ע"פ 1287/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2015)). לא למותר הוא לציין, כי למבקש שמורה הזכות לפנות אל המרכז לגביית קנסות, בבקשה לדחיית מועדי התשלום או לפריסה נוספת של סכומי הפיצויים, בהתאם להוראת סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995."

במקרה שבפניי הוכחו בפניי הנזקים הישירים אשר נגרמו למתלוננים, איש על פי חלקו והראיות שהובאו בענייני (ר' הדיון לעיל), גם אם לא הוכחו אלו העקיפים לציבור החקלאים בכלל. יחד עם זאת נתתי משקל מסוים לעובדה כי על הנאשם 1 הוטל במקרה זה עונש מאסר ממושך וכי לרשות המתלוננים עומדת האפשרות לפנייה לערכאות משפטיות אזרחיות לצורך מיצוי זכויותיהם.

בית המשפט המחוזי בנצרת נדרש אך לאחרונה לשאלת הטלת קנס ופיצוי בסכומים משמעותיים בביצוע עבירת רכוש חמורה ושעה שהנאשם נדון לתקופת מאסר (18 חודשים) וקבע בהחלטתו כי היה מקום להשית ענישה כלכלית של ממש במקרים דומים. ר' הקביעות שנקבעו בעפ"ג 586-11-20 מדינת ישראל נ' הייב, טרם פורסם (1.12.20) :

"בנסיבות אלה, כאשר מדובר בעבירה שכל תכליתה הפקת רווח קל על חשבון הזולת תוך התעלמות מהנזקים הנגרמים לנפגעי העבירה, הטלת קנס הינה רכיב עונשי משמעותי אשר צריך היה לבוא לידי ביטוי בגזר הדין. ראשית, בעת קביעת מתחם העונש ההולם ובהמשך, בעת קביעת העונש הראוי לנאשם. במקרה זה, בית המשפט קמא לא קבע כלל מתחם עונש הולם באשר לרכיב הקנס ואף שבהתייחסותו למדיניות הענישה הנוהגת הובאו מספר גזרי דין שבהם הוטלו גם קנסות לצד רכיבי ענישה אחרים, נמנע מהטלת קנס ללא כל נימוק."

באשר לרכיב הפיצויים, אין חולק כי לבנק ולבעל המתחם נגרמו נזקים משמעותיים. בית המשפט קמא קבע בגזר הדין כי הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 איננו תחליף לסעד האזרחי ונפגע העבירה אינו חסום מלתבוע את מלוא נזקו גם בהליך אזרחי. על רקע האמור, ובשים לב לתקופת המאסר, לא מצא מקום להטיל פיצוי."

לא שוכנענו כי יש בנימוקים אלה כדי להצדיק אי הטלת פיצוי. אך לאחרונה פסק בית המשפט העליון בע"א 6485/18 מדינת ישראל נ' פלוני כי הפיצוי הינו רכיב עונשי לכל דבר ודחה את ההשקפה שלפיה כאשר מדובר בנזק גדול, אין מקום להטיל פיצוי במסגרת ההליך הפלילי תוך הפניית הנפגע למצות את זכותו לקבל פיצוי להליך האזרחי."

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסרים על תנאי בני 5 ו - 10 חודשים שהוטלו על הנאשם 1 בתיק ת.פ 61925-05-17 (בימ"ש שלום ק"ש) מיום 19.7.18 באופן חופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

סה"כ מאסר בפועל שירצה הנאשם 40 חודשים. מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 5.5.20 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע או עבירת כניסה לישראל שלא כדין או עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל על הנאשם. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.6.21 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן ראובן חן ת.ז 014439640 ע"ס 10,000 ₪ וזאת עד יום 1.10.21.

הנאשם ישלם פיצוי למתלונן אליאור אברהם ת.ז 200668747 ע"ס 2,000 ₪ וזאת עד יום 1.10.21.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

ו. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 12 חודשים החל ממועד שחרורו ממאסר. לאור העובדה כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה בישראל אני פוטר הנאשם מהצגת רישיון נהיגה בתוקף או הגשת תצהיר מטעמו.

דין והכרעה בעניינו של נאשם 2:

1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ביחס לרכיבי המאסר בפועל והמאסר על תנאי, ובית המשפט אינו נדרש לדון במתחם הענישה. יחד עם זאת אציין כי נוכח הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, חסכון בזמן שיפוטי יקר וזמנם של הצדדים והעדים הרבים, הפגיעה בערכים המוגנים ושאר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הרלוונטיות גם בעניינו של נאשם 1, מצאתי כי מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של נאשם 1 זהה לזה בעניינו של נאשם 2 ומכאן כי עונש המאסר לו עותרים הצדדים בעניינו של נאשם 2 מצוי בגדר מתחם העונש ההולם. נוכח עבר פלילי שאינו מכביד יתר על המידה מצאתי כי יש מקום לכבד הסכמת הצדדים ובשים לב להלכה כי בהיעדר פער בלתי סביר בין העונש המוסכם לאינטרס הציבורי הרחב, מן הדין כי בית המשפט יכבד הסדר הטיעון הנערך בין הצדדים.

2. באשר לקביעות בגין מידת הנזק בפועל אשר נגרמה למתלוננים באישומים הראשון והשני והנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם למתלוננים ולציבור הרחב בביצוע העבירות הקביעות שנקבעו בעניינו של נאשם 1 הרי שאלו יפות גם בעניינו של נאשם 2.

כמו כן אפנה לקביעות שנקבעו בעניינו של נאשם 1 באשר לשיקולים בהטלת עונשי הקנס והפיצוי שעה שגם בעניינו של נאשם 1 נטען למצב כלכלי קשה וללא שהובאו כל אסמכתאות שיתמכו בטיעון זה. מכאן שלא מצאתי מקום לערוך אבחנה בעת הטלת הענישה הכספית בין שני הנאשמים ונתתי דעתי לעובדה כי גם על נאשם 2 הוטל עונש מאסר לתקופה לא קצרה.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם 2, ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 5.5.20 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת קשירת קשר לביצוע פשע או עבירת כניסה לישראל שלא כדין או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר שהוטל

על הנאשם. הקנס ישולם ב - 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.6.21 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. הנאשם ישלם פיצוי למתלון ראובן חן ת.ז 014439640 ע"ס 10,000 ₪ וזאת עד יום 1.10.21.

הנאשם ישלם פיצוי למתלון אליאור אברהם ת.ז 200668747 ע"ס 2,000 ₪ וזאת עד יום 1.10.21.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

המאשימה תעדיכן המתלוננים בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום ז' טבת תשפ"א, 22/12/2020 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט - ס. הנשיא

הוקלדעלידידוריתמלול